

[Westermann.]

der har Ejendomsretten til Præstegodset paa Færøerne.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som jeg stillede direkte til det ærede Medlem Hr. Samuelson — dette vil jeg gerne bede den højtærede Landbrugsminister lægge Mærke til —, svarede det ærede Medlem Hr. Samuelson, som den højtærede Landbrugsminister har ført i Marcken, at det er vanskeligt at sige, om Almenvellet kræver, at samtlige Præstegaarde skal eksproprieres. Maa jeg bede den højtærede Landbrugsminister komme herop og sige, hvad der nu er Argumentationen.

Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt Flertallet eller Mindretallet i Lagtinget skal være det afgørende, vil jeg gerne til den højtærede Minister sige, at jeg har ikke sagt, at jeg tillægger Mindretallet større Betydning end Flertallet. Men enten det nu er Flertallet eller Mindretallet, maa denne Lov ligesom enhver anden Lov, hvorom der er Tvivl, være underkastet en eventuel Højesteretsafgørelse, og jeg har allerede sagt, at jeg er ikke i Tvivl om, at en Højesteretsdom vil underkende den Lov, der her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Samuelson har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelson: Over for det ærede Medlem Hr. Westermann vil jeg sige, at Ejendomsretten til Fæstegodset bestrides ogsaa, i alt Fald paa Færøerne. Forhenværende Landstingsmand Patursson bestrider, at Staten er Ejer af Fæstegodset paa Færøerne. Hvor stor Tilslutning, Hr. Patursson har til det Standpunkt, skal jeg ikke udtale mig om; det ved maaske det ærede Medlem Hr. Westermann.

Det ærede Medlem Hr. Westermann vil nu have, at Behandlingen af denne Lov skal udsættes, indtil man har faaet en Højesteretsdom. Det kan jo vare mange Aar, og det vil skabe Uvilje paa Færøerne, hvis Behandlingen af denne Lov skal udsættes, indtil man har faaet Spørgsmaalet om, hvorvidt det er Staten eller Kirken, der ejer den Jord, der her er Tale om, afgjort. Det føler jeg mig overbevist om. Jeg glædede mig meget over, at det ærede Medlem Hr. Westermann var ked af — og der var jo ingen Tvivl om, at det var Mening — den Uvilje, der maaske kunde skabes paa Færøerne paa Grund af det ene eller det andet, der blev lavet henede. Jeg tror ganske bestemt, at hvis man nu vil

standse Behandlingen af dette Lovforslag, saa vil det skabe megen Uvilje paa Færøerne. Der er nogen, der vil blive glade derfor, men jeg tror ikke, det er alle de bedste danske Statsborgere, der vil blive glade.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt, at alle Præstegaarde sælges. Dèr siger det ærede Medlem, at jeg sagde, at det var vanskeligt at afgøre, og det er jo vanskeligt for mig at afgøre her, om man ikke kunde lade sig nøje med noget mindre; men jeg tilføjede dog, at for saa vidt det overtages af Jordfonden og Gaardene udparcelleres i passende Brug, saa vil alle Brug blive optaget. Det er mit Skøn; det kan godt være, det er fejlagtigt, men det er altsaa mit Skøn, og jeg tror ogsaa nok, det er Lagtingets. Stort videre kan vi ikke komme med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Man gik først til:

Afstemning over Forslag til Lov for Færøerne om Jordbrugets Fremme.

§§ 1—7

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 8, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 9, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4

vedtoges uden Afstemning.

§§ 11 og 12

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6

vedtoges uden Afstemning.

§ 13, saaledes ændret, og § 14

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7

vedtoges uden Afstemning.